

1. **Irena Teresa Bazel** od 1977 r. włączyła się aktywnie w działalność na rzecz KSS KOR, m.in. organizując w swoim mieszkaniu drukarnię w celu powielania wydawnictw Komitetu. W stanie wojennym utrzymywała kontakty ze środowiskiem opozycyjnym i zajmowała się m.in. przepisywaniem na maszynie dostarczanych jej dokumentów, w tym tekstów dla wydawnictw niezależnych. Służba Bezpieczeństwa uważała ją za czołową przedstawicielkę grupy „postkorowskiej” utrzymującej kontakty z działaczami opozycji w kraju i za granicą, główną kolporterkę organizacji oraz łączniczkę między podziemnymi strukturami a Józefem Śreniowskim - współzałożycielem i liderem KOR w Łodzi. Jako członkini Komisji Interwencji i Praworzędności brała udział w udzielaniu pomocy działaczom „Solidarności”. W latach 1980-1982 podlegała inwigilacji ze strony SB w ramach sprawy operacyjnego rozpracowania kryptonim „Sito”.
2. **Marek Błoch** był jednym z czołowych działaczy podziemnych struktur NSZZ „Solidarność” w Pabianicach oraz inicjatorem licznych akcji antykomunistycznych na terenie miasta. Przed wizytą papieża Jana Pawła II w Polsce w 1987 r. w mieszkaniu Marka Błocha przeprowadzono przeszukanie, rekwirując materiały bezdebitowe i dokonując jego prewencyjnego zatrzymania na 48 godzin. W latach 1983-1989 podlegał inwigilacji ze strony Służby Bezpieczeństwa w ramach sprawy operacyjnego rozpracowania kryptonim „Drukarnia”. Przez cztery lata (1985-1989) był objęty zakazem wyjazdów zagranicznych w związku z obawą nawiązania kontaktów z działaczami emigracyjnych struktur „Solidarności” oraz podjęcia się funkcji łącznika z polskim podziemiem politycznym.
3. **Romuald Bosakowski** w działalność opozycyjną zaangażował się w drugiej połowie lat 70., podejmując współpracę z czołowymi działaczami Komitetu Obrony Robotników, a następnie KSS KOR. W swoim mieszkaniu składał i drukował ulotki oraz podziemne wydawnictwa książkowe, pisma i biuletyny, w tym „Robotnika”. Prowadził kolportaż bezdebitów (również poza obszarem Łodzi), brał udział w akcjach ulotkowych. W stanie wojennym i po jego zakończeniu organizował pomoc dla rodzin internowanych i aresztowanych oraz rozpowszechniał pisma „Jesteśmy” i „Solidarność Walcząca”. W latach 1981-1982 podlegał inwigilacji ze strony SB w ramach sprawy operacyjnego rozpracowania kryptonim „Loża” jako współzałożyciel nielegalnej struktury pod nazwą Klub Dyskusyjny „Rzeczpospolita

Samorządna – Wolność, Sprawiedliwość, Niepodległość”. W związku z prowadzoną działalnością i utrzymywaniem kontaktów z przedstawicielami środowiska „postkorowskiego” został objęty dwuletnim (1986-1988) zastrzeżeniem wyjazdów zagranicznych do wszystkich krajów świata.

4. **Piotr Jarosław Budziarek** od 1977 r. uczestniczył w działaniach grup o charakterze opozycyjnym na terenie Łodzi i Krakowa, poprzez udział w druku i kolportażu wydawnictw bezdebitowych. W stanie wojennym aktywnie wspierał podziemne struktury NSZZ „Solidarność” w Łodzi i regionie, kontynuował dystrybucję wydawnictw drugiego obiegu (m.in. przywożonych z Gdańska), zajmował się wykonywaniem metalowych odlewów znaczków „Solidarności” oraz miniaturowych symboli patriotycznych i religijnych, a także był zaangażowany w pomoc rodzinom osób internowanych i aresztowanych.
5. **Jan Burski** od września 1980 r. należał do NSZZ „Solidarność”, wszedł w skład Komitetu Założycielskiego, a następnie Komisji Zakładowej w Fabryce Transformatorów i Aparatury Trakcyjnej „Elta” w Łodzi. W latach 1981-1989 kolportował na terenie „Elty” publikacje niezależne, m.in. „Robotnika”. 14 grudnia 1981 r. był jednym z inicjatorów strajku w zakładzie w proteście przeciwko wprowadzeniu stanu wojennego. Uczestniczył w manifestacjach organizowanych na ulicach Łodzi i działał w konspiracyjnych strukturach „S” w Aleksandrowie Łódzkim. Brał udział w zbiórkach pieniędzy przeznaczonych na pomoc rodzinom internowanych i potrzeby podziemnej poligrafii, a także w druku ulotek i plakatów „Solidarności” i innych wydawnictw. W latach 1981-1982 podlegał inwigilacji ze strony SB w ramach sprawy operacyjnego rozpracowania kryptonim „Amok”.
6. **Marek Stanisław Golubiewski** będąc adiunktem na Politechnice Łódzkiej poparł protesty studentów w marcu 1968 r. i uczestniczył w wiecu przed gmachem Biblioteki Uniwersytetu Łódzkiego. Po spotkaniu w Gdańsku 17 września 1980 r. przywiózł do Łodzi projekt statutu NSZZ „Solidarność” i doprowadził do jego odczytania na zebraniu założycielskim Związku na PŁ. W 1981 r. uczestniczył w pracach Ogólnopolskiego Komitetu Porozumiewawczego Nauki opiniującego pakiet ustaw dotyczących oświaty i szkolnictwa wyższego. Po wprowadzeniu stanu wojennego został usunięty przez władze uczelni ze składu Senatu PŁ. W latach 1982-1989 był

członkiem TKZ „S”, kolporterem pism niezależnych, sygnatariuszem petycji do Sejmu PRL w sprawie zwolnienia z aresztu siedmiu członków Komisji Krajowej „S”. Współpracował z komitetami pomocy internowanym i represjonowanym, angażując się w zbieranie informacji, składek i darów dla potrzebujących. W 1988 r. uczestniczył w spotkaniach Ogólnopolskiej Sekcji Nauki „S”. W 1989 r. reprezentował KZ PŁ w Regionalnym Komitecie Organizacyjnym „S” Ziemi Łódzkiej.

7. **Helena Zofia Gromiec**, pracownik Wydawnictwa Łódzkiego, w 1976 r. była sygnatariuszem listu do władz w obronie więzionych robotników Radomia i Ursusa, utrzymywała kontakty z przedstawicielami KSS KOR oraz wspierała ich działalność. Należała do NSZZ „Solidarność”, a po wprowadzeniu stanu wojennego działała w podziemnych strukturach związku. 9 maja 1982 r. została internowana i osadzona w Ośrodku Odosobnienia dla Internowanych Kobiet w Gołdapi, skąd zwolniono ją 22 lipca 1982 r. W latach 1977-1987 podlegała inwigilacji ze strony SB w ramach sprawy operacyjnego rozpracowania i kwestionariusza ewidencyjnego kryptonim „Filozof”.
8. **Grzegorz Eugeniusz Haładaj** jako student historii był członkiem Niezależnego Zrzeszenia Studentów na Uniwersytecie Łódzkim. Po wprowadzeniu stanu wojennego wziął udział w strajku studentów na Wydziale Prawa i Administracji UŁ. 15 grudnia 1981 r. został internowany i osadzony w Zakładzie Karnym w Sieradzu, a następnie w Ośrodku Odosobnienia w Łowiczu, skąd zwolniono go 5 lipca 1982 r. W związku z podejrzeniem prowadzenia działalności opozycyjnej wielokrotnie przeprowadzono z nim rozmowy profilaktyczno-ostrzegawcze. 31 sierpnia 1982 r. został zatrzymany, a następnie skazany przez Kolegium ds. Wykroczeń przy Prezydencie Miasta Stołecznego Warszawy na karę grzywny w wysokości 15 tys. zł za udział w nielegalnym zgromadzeniu na Placu Zwycięstwa zorganizowanym w drugą rocznicę podpisania Porozumień Sierpniowych. Po wniesieniu odwołania od decyzji kolegium został uniewinniony od postawionego mu zarzutu i zwolniony z aresztu. W latach 1982-1985 podlegał inwigilacji ze strony SB w ramach kwestionariusza ewidencyjnego kryptonim „Piegus”.
9. **Maria Jaśkiewicz** działalność opozycyjną prowadziła od drugiej połowy lat 70. do 1989 r. Organizowała kolportaż i rozpowszechniała wydawnictwa bezdebitowe, brała

udział w tworzeniu NSZZ „Solidarność” Pracowników Oświaty i Wychowania w Turku, współuczestniczyła w redagowaniu kolumny „Politytuły polprasy” w piśmie „PULS”. W stanie wojennym uczestniczyła w manifestacjach, malowała transparenty, pomagała w akcjach charytatywnych, udostępniała mieszkanie na zebrania opozycyjne. Pisała teksty i wykonywała utwory, których przemycane na Zachód nagrania nadawane były w audycjach Radia Wolna Europa. Zminiaturyzowała teksty przewiezione nielegalnie do USA przez Ewę Sułkowską-Bierezin, publikowane następnie w londyńskiej edycji kwartalnika „PULS” oraz jako „grypsy” eksponowane na wystawie w Waszyngtonie.

10. **Piotr Marceł Jaworski** jako student Wydziału Historii Uniwersytetu Łódzkiego od 1980 r. aktywnie uczestniczył w działaniach NZS. Po 1983 r. pełnił funkcję przewodniczącego Wydziałowego Samorządu Studenckiego. Był inicjatorem zawieszenia krzyży w pomieszczeniach samorządu oraz na uczelni, a także współorganizatorem akcji protestacyjnej i współautorem listu przeciwko nowelizacji ustawy o szkolnictwie wyższym, skierowanego w lipcu 1985 r. do Sejmu PRL. W środowisku studenckim kolportował wydawnictwa bezdebitowe. W związku z podejrzeniem zamiaru prowadzenia nielegalnej propagandy w trakcie planowanego wyjazdu na Międzynarodowy Obóz Pracy na Węgry, w sierpniu 1985 r. został objęty zakazem wyjazdów zagranicznych, co uniemożliwiło mu wykonywanie pracy pilota wycieczek zagranicznych. W latach 1987-1989 był działaczem, a od wiosny 1989 r. przewodniczącym łódzkiego oddziału „Solidarności Walczącej” oraz współzałożycielem i redaktorem pisma „Wolność”.

11. Ksiądz **Dariusz Wojciech Kaliński** w latach 1987-1989 był działaczem Polskiej Organizacji Harcerskiej. Pełniąc funkcję kapelana organizacji, angażował się w tworzenie jej struktur poprzez m.in. organizowanie Kleryckich Drużyn i współautorstwo podstawowych dokumentów POH, m.in. „Deklaracji ideowej” oraz „Deklaracji religijnej”. Uczestniczył w działaniach instruktorskich, brał udział w zbiórkach i obozach harcerskich, a także uroczystościach patriotycznych i religijnych, zwłaszcza na terenie diecezji włocławskiej. W sierpniu 1989 r. na I Krajowym Kongresie POH we Włocławku został wybrany członkiem Rady Naczelnej oraz naczelnym kapelanem organizacji.

12. **Zbigniew Kazimierz Kamiński** od września 1980 r. należał do NSZZ „Solidarność” w Zakładach Metalurgicznych „Agromet” w Kutnie, gdzie był członkiem Komisji Zakładowej i delegatem na Walne Zebranie Delegatów. W czerwcu 1981 r. wszedł w skład Prezydium Zarządu Regionu w Kutnie. 13 grudnia 1981 r. uczestniczył w strajku na terenie „Agrometu” i został internowany. Był osadzony w ośrodkach odosobnienia we Włocławku-Mielęcinie i Kwidzynie, skąd zwolniono go 12 sierpnia 1982 r. Działalność związkową kontynuował w grupie skupionej wokół ks. Mariana Lipskiego w Głogowcu oraz w ramach konspiracyjnej grupy podziemnej. 4 czerwca 1984 r. został zatrzymany po zarzucie rozpowszechniania nielegalnych wydawnictw w okresie od początku 1982 r. do maja 1984 r. W areszcie przebywał do czasu uchylecia środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania, tj. do 26 lipca 1984 r. W październiku 1986 r. został członkiem Regionalnej Komisji Wykonawczej NSZZ „Solidarność” Ziemi Kutnowskiej i współpracownikiem „Gazety Podziemnej”. Od lutego 1988 r. pełnił funkcję przewodniczącego RKW. W latach 1981-1989 podlegał inwigilacji ze strony SB w ramach sprawy operacyjnego sprawdzenia o kryptonimie „Burda”.

13. **Czesław Karalus** we wrześniu 1980 r. współorganizował NSZZ „Solidarność” w Fabryce Dywanów „Weltom” w Tomaszowie Mazowieckim, gdzie przewodniczył Komitetowi Założycielskiemu, a następnie Komisji Zakładowej „S”. Od 1980 r. organizował kolportaż pism niezależnych na terenie miasta, m.in. „Biuletynu Informacyjnego MKZ/ZR NSZZ »S« Ziemi Piotrkowskiej”, „Informatora Komisji Zakładowej *Weltom*”, „Solidarności Ziemi Łódzkiej”. W czerwcu 1981 r. został delegatem na I WZD Województwa Piotrkowskiego, w lipcu uczestniczył w marszu głodowym w Tomaszowie Mazowieckim. 13 grudnia 1981 r. zainicjował akcję wyniesienia z zakładu sztandaru i dokumentów „S”. Od grudnia 1981 r. do marca 1982 r. działał w tomaszowskim MKS, następnie kolportował wydawnictwa podziemne („Gryps”, „Solidarność Walcząca”), uczestniczył w mszach za Ojczyznę. W 1982 r. i w latach 1988-1989 podlegał inwigilacji ze strony SB w ramach sprawy operacyjnego sprawdzenia kryptonim „Wykładzina” oraz kwestionariusza ewidencyjnego kryptonim „Tkacz” włączonego następnie do sprawy operacyjnego rozpracowania kryptonim „Realiści”.

14. **Stefan Grzegorz Maciąg** od 1980 r. był członkiem NSZZ „Solidarność” w Zakładach Przemysłu Meblarskiego im. Gwardii Ludowej w Radomsku, gdzie do grudnia 1981 r. pełnił funkcję wiceprzewodniczącego NSZZ „Solidarność”. W stanie wojennym działał w nielegalnych strukturach radomszczańskiej „S”, kolportował prasę podziemną, uczestniczył w akcjach plakatowych i zbiórkach pieniędzy na pomoc dla internowanych. W 1982 r. odmówił podjęcia współpracy z SB. Publicznie krytykował sytuację społeczno-polityczną w kraju. W 1989 r. przystąpił do Komitetu Organizacyjnego NSZZ „Solidarność” w Zakładach Przemysłu Meblarskiego im. Gwardii Ludowej w Radomsku. W latach 1987-1989 podlegał inwigilacji ze strony SB w ramach kwestionariusza ewidencyjnego kryptonim „Sympatyk” i sprawy operacyjnego sprawdzenia kryptonim „Niezależni”.
15. **Jarosław Maciej Maciejewski** współpracował z Komitetem Obrony Robotników, następnie współtworzył Niezależne Zrzeszenie Studentów na Uniwersytecie Łódzkim (pełnił funkcję rzecznika prasowego). W styczniu i lutym 1981 r. był współorganizatorem i aktywnym uczestnikiem strajku studentów łódzkich, domagających się rejestracji NZS. W środowisku studenckim kolportował książki i przygotowywał do druku wydawnictwa niezależne. W stanie wojennym rysował i pisał do „Biuletynu Łódzkiego”, do katalogów galerii „Nawa Św. Krzysztofa” oraz projektował kalendarze i okładki książek. Od 1986 r. do 1988 r. organizował wystawy niezależnych artystów w Duszpasterstwie Środowisk Twórczych przy kościele oo. jezuitów w Łodzi. W latach 1981-1982 i 1986-1990 podlegał inwigilacji ze strony Służby Bezpieczeństwa w ramach spraw operacyjnego rozpracowania o kryptonimach „Pacyfista” i „Kamuflaż”. W okresie 1984-1988 bezskutecznie starał się o wydanie paszportu.
16. **Grzegorz Henryk Maliszewski** w działalność opozycyjną włączył się na przełomie 1975 i 1976 r. jako współautor i sygnatariusz petycji przesyłanych do Sejmu PRL. Zbierał pieniądze na fundusz KSS KOR oraz kolportował wydawnictwa bezdebitowe. W marcu 1980 r. został zatrzymany podczas naklejania plakatów dotyczących bojkotu wyborów do Sejmu i rad narodowych. Należał do NSZZ „Solidarność” w Muzeum Sztuki w Łodzi. Był współzałożycielem niezależnego Klubu Dyskusyjnego oraz Centrum Kulturalno-Oświatowego NSZZ „Solidarność” przy Zakładach Przemysłu Bawełnianego im. Juliana Marchlewskiego „Poltex” w Łodzi. Od 13 grudnia 1981 r.

do 2 sierpnia 1982 r. był internowany w ośrodkach odosobnienia w Sieradzu i Łowiczu. Po zwolnieniu z internowania wyemigrował z kraju. W latach 1976-1982 podlegał inwigilacji ze strony SB w ramach sprawy operacyjnego sprawdzenia/kwestionariusza ewidencyjnego kryptonim „Henryk”.

17. **Jan Mosiński** we wrześniu 1980 r. został członkiem NSZZ „Solidarność” i uczestniczył w strajku w miejscu pracy - Fabryce Wyrobów Runowych Runotex w Kaliszu. Po 13 grudnia 1981 r. kolportował podziemną prasę, działał w tajnych strukturach „S”, organizował symboliczne akcje, m.in. wywieszania flag z napisem „Solidarność” na budynku Runotexu. 1 maja 1983 r. został zatrzymany na 48 godzin za udział w manifestacji „S”. W jego domu wielokrotnie odbywały się rewizje. W 1988 r. współtworzył Duszpasterstwo Ludzi Pracy „Solidarność Kaliska” im. ks. Jerzego Popiełuszki przy kościele oo. jezuitów w Kaliszu. Od 14 stycznia 1989 r. przewodniczył Komitetowi Organizacyjnemu Tymczasowego Zarządu Regionu Wielkopolska Południowa, a od 4 marca 1989 r. stał na czele TZR. W 1989 r. wszedł w skład Krajowej Komisji Wykonawczej i był jednym z sygnatariuszy wniosku do Sądu Wojewódzkiego w Warszawie o ponowną rejestrację ogólnopolskiej „S”. W latach 1983-1985 i w 1989 r. podlegał inwigilacji ze strony Służby Bezpieczeństwa w ramach kwestionariusza ewidencyjnego kryptonim „Klon”/„Mosica” i sprawy operacyjnego rozpracowania kryptonim „Organizacja”.

18. **Krzysztof Stanisław Napieralski** od listopada 1977 r. uczestniczył w spotkaniach ROPCiO i kolportował pismo „Opinia”. Od września 1980 r. do października 1981 r. był wiceprzewodniczącym Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” w Szpitalu im. Jordana w Łodzi, został delegatem na I WZD Regionu Ziemia Łódzka. W styczniu i lutym 1981 r. uczestniczył w strajku łódzkich studentów, od października 1981 r. działał w Niezależnym Zrzeszeniu Studentów w Instytucie Historii Uniwersytetu Łódzkiego, a na przełomie listopada i grudnia 1981 r. wziął udział w strajku solidarnościowym ze studentami WSI w Radomiu. Po 13 grudnia 1981 r. był działaczem struktur podziemnych „Solidarności”, m.in. przewoził sprzęt poligraficzny, organizował mieszkania dla osób zagrożonych aresztowaniem oraz planował akcje dywersyjne. W latach 1982-1986 współorganizował hurtową sieć kolportażu wydawnictw niezależnych, a w 1986 r. współtworzył łódzki oddział

„Solidarności Walczącej”. W 1989 r. uczestniczył w pracach Wojewódzkiego Komitetu Obywatelskiego „S” w Łodzi.

19. **Edward Jan Pińkowski** od września 1980 r. pełnił funkcję przewodniczącego KZ NSZZ „Solidarność” w Zakładach Wyrobów Obiciowych „Vera” w Łodzi. Od 13 grudnia 1981 r. do 23 lipca 1982 r. był internowany w ośrodkach odosobnienia w Łęczycy i w Łowiczu. Po zwolnieniu kontynuował działalność w podziemnych strukturach, m.in. organizując akcje ulotkowe i współpracując z redakcją „Biuletynu Łódzkiego” (1983-1989). Podczas rewizji w jego mieszkaniu w kwietniu 1983 r. odnaleziono kilkanaście egzemplarzy wydawnictw podziemnych, m.in. „Tygodnika Mazowsze” oraz „Biuletynu Łódzkiego”, w wyniku czego został zatrzymany na 48 godzin. We wrześniu 1988 r. współorganizował jawną Tymczasową Komisję Organizacyjną „Solidarność” w ZWO „Vera”. Był sygnatariuszem deklaracji zakładów z regionów „S” Ziemia Łódzka, Ziemia Sieradzka i Ziemia Piotrkowska powołującej MKO Ziemi Łódzkiej. W latach 1980-1985 i 1988-1989 podlegał inwigilacji ze strony SB w ramach sprawy operacyjnego rozpracowania kryptonim „Propaganda”, sprawy operacyjnego sprawdzenia kryptonim „Związek II” i kwestionariuszy ewidencyjnych o kryptonimach „Edek” i „Edward”.
20. **Krzysztof Andrzej Protz** przed wprowadzeniem stanu wojennego był aktywnym działaczem Duszpasterstwa Akademickiego oraz Ruchu Obrony Praw Człowieka i Obywatela na terenie Lublina. 3 grudnia 1981 r. został internowany w Ośrodku Odosobnienia we Włodawie, a następnie w Lublinie, skąd zwolniono go 2 kwietnia 1982 r. W latach 1979-1985 podlegał inwigilacji ze strony SB w ramach spraw operacyjnego rozpracowania o kryptonimach „Trzmielo” i „Termity”. W związku z działalnością opozycyjną został objęty zastrzeżeniem wyjazdów do wszystkich krajów świata w okresie od sierpnia 1982 r. do sierpnia 1984 r.
21. **Piotr Janusz Rybicki** jako student Politechniki Łódzkiej pełnił w 1981 r. funkcję wiceprzewodniczącego Niezależnego Zrzeszenia Studentów. Udzielał pomocy grupom antykomunistycznym poprzez pośredniczenie (w trakcie wyjazdów zagranicznych) w kontaktach z przedstawicielami redakcji polonijnego pisma „Pomost” ukazującego się w USA. 9 kwietnia 1982 r. został zatrzymany w trakcie kolportowania ulotek podziemnej „Solidarności”. Prokuratura Wojskowa nie

dopatrzyła się cech przestępstwa w powyższej sprawie i zaleciła ukaranie go przez kolegium ds. wykroczeń. W okresie 15 kwietnia - 23 lipca 1982 r. był internowany w Ośrodku Odosobnienia w Łowiczu, a następnie objęty dozorem MO. W latach 1982-1984 podlegał inwigilacji ze strony SB w ramach kwestionariusza ewidencyjnego kryptonim „Płotka”.

22. **Krystyna Halina Skolecka-Kona**, adwokat, po 13 grudnia 1981 r. udzielała pomocy prawnej robotnikom, głównie włókniankom, strajkującym w proteście przeciwko wprowadzeniu stanu wojennego i namawiała kolegów adwokatów do podejmowania się obrony w procesach członków NSZZ „Solidarność” Ziemi Łódzkiej. Rozpowszechniała pogląd o bezprawności stanu wojennego i publicznie poddawała krytyce działania partii i rządu, co w efekcie doprowadziło do jej internowania 31 grudnia 1981 r. Przebywała w Areszcie Śledczym Warszawa-Grochów, a od 15 stycznia 1982 r. w Ośrodku Odosobnienia dla Internowanych Kobiet w Gołdapi, z którego została zwolniona 16 lutego 1982 r. Po powrocie do Łodzi w dalszym ciągu pomagała osobom represjonowanym z przyczyn politycznych i organizowała wsparcie materialne dla ich rodzin. W latach 1982-1987 podlegała inwigilacji ze strony SB w ramach sprawy operacyjnego sprawdzenia i kwestionariusza ewidencyjnego kryptonim „Pokrzywdzona”.

23. **Jan Nikodem Waliszewski** w okresie studiów na Politechnice Łódzkiej w latach 1982-1988 uczestniczył w działalności antykomunistycznej. Od 1982 r. brał udział w kolportażu ulotek i wydawnictw niezależnych, m.in. „Solidarności Walczącej”, „Głosu Akademickiego” i „Biuletynu Informacyjnego NZS UŁ”. W latach 1984-1985 zajmował się redagowaniem materiałów informacyjnych Samorządu Studenckiego Wydziału Elektrycznego PŁ oraz uczestniczył w ogólnopolskich zebraniach działaczy samorządu studenckiego. W latach 1986-1988 był członkiem podziemnych struktur Niezależnego Zrzeszenia Studentów PŁ i reprezentantem NZS PŁ w Krajowej Komisji Koordynacyjnej. Brał udział w spotkaniach we Wrocławiu i Warszawie zmierzających do odtworzenia jawnej reprezentacji NZS. W latach 1987-1988 podlegał inwigilacji ze strony SB w ramach sprawy operacyjnego sprawdzenia kryptonim „Zygota” i sprawy operacyjnego rozpracowania kryptonim „Debiutanci”.

24. **Teresa Anna Zalewska** w grudniu 1980 r. wstąpiła do NSZZ „Solidarność”, obejmując funkcję przewodniczącej Komitetu Założycielskiego, a następnie Komisji Zakładowej w Tomaszowskich Zakładach Drobiarskich w Tomaszowie Mazowieckim. Od 1978 r. do 1983 r. pełniła funkcję przewodniczącej Komisji Rozjemczej przy Prezydencie Miasta Tomaszowa Mazowieckiego. Po powstaniu „Solidarności” była oskarżana przez SB o wydawanie orzeczeń korzystnych dla jej działaczy. 13 grudnia 1981 r. z pomieszczenia KZ przeniosła do domu pieczęcie i dokumenty związkowe, by zapobiec ich przejęciu przez SB. W latach 1983-1989 kolportowała podziemne pisma i ulotki, w swoim mieszkaniu organizowała spotkania działaczy podziemnej „S”, projektowała znaczki pocztowe, kalendarze, karty okolicznościowe i transparenty „S”. W listopadzie 1985 r. zaangażowała się w organizację pomocy prawnej i zbiórki pieniędzy dla działaczy „S” ukaranych grzywną przez kolegium ds. wykroczeń za umieszczenie na terenie cmentarza katolickiego w Tomaszowie Mazowieckim tablicy upamiętniającej ks. Jerzego Popiełuszkę. 20 listopada 1986 r. uczestniczyła w spotkaniu w Piotrkowie Trybunalskim, na którym podjęto decyzję o wznowieniu jawnej działalności ZR Ziemi Piotrkowskiej. W latach 1982-1989 podlegała inwigilacji ze strony SB w ramach kwestionariuszy ewidencyjnych o kryptonimach „Dama” i „Muza”, sprawy operacyjnego sprawdzenia kryptonim „Koncepcja” i sprawy operacyjnego rozpracowania kryptonim „Partia”.

Pośmiertnie:

1. **Janina Krystyna Bosakowska** w działalność opozycyjną zaangażowała się w drugiej połowie lat 70., podejmując (wraz z mężem Romualdem) współpracę z czołowymi działaczami Komitetu Obrony Robotników. W mieszkaniu państwa Bosakowskich odbywał się druk ulotek oraz podziemnych wydawnictw książkowych, pism i biuletynów, takich jak: „Jesteśmy”, „Robotnik”, „Solidarność Walcząca”. Janina Bosakowska zajmowała się głównie składaniem wydawnictw drugiego obiegu warszawskiej Niezależnej Oficyny Wydawniczej NOWa oraz działającej w Łodzi od kwietnia do 13 grudnia 1981 r. Międzyzakładowej Oficyny Wydawniczej MOWA. Kolportowała bibułę, pełniła rolę łącznika w kontaktach z osobami zaangażowanymi

w druk i kolportaż bezdebitów, w stanie wojennym i po jego zakończeniu organizowała pomoc dla rodzin internowanych i aresztowanych.

2. **Grażyna Emilia Dłużniewska** w latach 1977-1981 współpracowała z KSS KOR, organizując w swoim mieszkaniu punkt kolportażu i spotkań działaczy opozycji. W październiku 1980 r. została członkiem Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” w Zakładach Przemysłu Bawełnianego im. Juliana Marchlewskiego „Poltex” w Łodzi. Współorganizowała akcje ulotkowe i plakatowe, uczestniczyła w strajkach w miejscu pracy, 30 lipca 1981 r. wzięła udział w „marszu głodowym”. Współpracowała z Międzyzakładową Oficyną Wydawniczą MOWA w zakresie składania druków i dostaw materiałów poligraficznych. W nocy z 13 na 14 grudnia 1981 r. rozkładała w „Poltexie” ulotki nawołujące do strajku powszechnego. W latach 1982-1989 w jej mieszkaniu prowadzony był kolportaż prasy podziemnej, znaczków poczty solidarnościowej i cegiełek. Zajmowała się wyszukiwaniem lokali konspiracyjnych i pomocą dla represjonowanych.

3. **Jerzy Dłużniewski** w lutym 1971 r. uczestniczył w strajku łódzkich włóknarzy w ZPB im. Juliana Marchlewskiego „Poltex” w Łodzi, po którym władze anulowały grudniowe podwyżki cen. W sierpniu 1980 r. przewodniczył Komitetowi Strajkowemu w Zakładach, a we wrześniu stanął na czele Komitetu Założycielskiego NSZZ „Solidarność”. W 1981 r. został przewodniczącym Komisji Zakładowej, członkiem Zarządu Regionalnego „S” Ziemi Łódzkiej i delegatem na I KZD „S” w Gdańsku. 14 grudnia 1981 r. zorganizował strajk w ZPB, powołał Międzyzakładowy Komitet Strajkowy, był współtwórcą podziemnej struktury działającej pod nazwą Międzyzakładowy Komitet „S”. Po wprowadzeniu stanu wojennego ukrywał się, 20 lutego 1982 r. został aresztowany i wyrokiem z 13 maja 1982 r. skazany przez Sąd Pomorskiego Okręgu Wojskowego w Bydgoszczy na 3 lata więzienia. Do chwili zwolnienia na mocy amnestii 29 lipca 1983 r. przebywał w Areszcie Śledczym w Łodzi oraz w zakładach karnych w Inowrocławiu i Potulicach. W 1984 r. został jednym z założycieli, a następnie przewodniczącym podziemnej Regionalnej Komisji Wykonawczej NSZZ „S” Ziemi Łódzkiej i reprezentantem Łodzi w Tymczasowej Komisji Koordynacyjnej. Od 1987 r. był członkiem Krajowej Komisji Wykonawczej „S”, w 1989 r. - Regionalnej Komisji Organizacyjnej „S” i uczestnikiem obrad Okrągłego Stołu w podzespole ds. polityki

mieszkaniowej oraz członkiem Wojewódzkiego Komitetu Obywatelskiego „S” w Łodzi. W latach 1981-1985 podlegał inwigilacji ze strony SB w ramach sprawy operacyjnego rozpracowania o kryptonimach „Komunikat” i „Ekstrema”.

4. **Włodzimierz Ignacy Gromiec**, pracownik naukowy Uniwersytetu Łódzkiego, w grudniu 1975 r. uczestniczył w akcji zbierania podpisów pod petycją wyrażającą protest przeciwko umieszczeniu w konstytucji PRL zapisu dotyczącego kierowniczej roli PZPR. Jako działacz łódzkiego Komitetu Obrony Robotników w 1976 r. był sygnatariuszem listu do władz w obronie więzionych robotników Radomia i Ursusa. W latach 1977-1978 wchodził w skład redakcji niezależnego pisma „Kronika Łódzka”, wydawanego przez KOR, a następnie KSS KOR. Z dniem 1 października 1977 r. został zwolniony z pracy w Katedrze Filozofii Uniwersytetu Łódzkiego. Od 13 grudnia 1981 r. do 4 października 1982 r. był internowany w ośrodkach odosobnienia w Łęczycy, Łowiczu i Kwidzynie. W latach 1972-1985 podlegał inwigilacji ze strony Służby Bezpieczeństwa w ramach kwestionariusza ewidencyjnego oraz sprawy operacyjnego rozpracowania o kryptonimie „Filozof”. W okresie od listopada 1979 r. do listopada 1983 r. został objęty zastrzeżeniem wyjazdów zagranicznych.
5. **Andrzej Różan Terlecki** w 1977 r. był sygnatariuszem apelu Komitetu Obrony Robotników po zamordowaniu Stanisława Pyjasa. W latach 1979-1980 współpracował z Ruchem Obrony Praw Człowieka i Obywatela, publikował teksty w nielegalnym kwartalniku „Aspekt”. Od 1979 r. działał w Konfederacji Polski Niepodległej. W październiku 1980 r. został sekretarzem redakcji pisma „Solidarność Ziemi Łódzkiej”. W 1981 r. był delegatem na I WZD Regionu Ziemia Łódzka, wszedł w skład ZR, uczestniczył jako delegat w I KZD w Gdańsku. Od 13 grudnia 1981 r. do 9 lipca 1982 r. był internowany w ośrodkach odosobnienia w Sieradzu i Łowiczu. W 1982 r. związał się z Międzyregionalną Komisją Obrony NSZZ „Solidarność” (członek Grupy Roboczej), publikował w podziemnych pismach „Bez Dyktatu” i „Solidarność Łódzka” oraz redagował i wydawał jednodniówki „Komitet Walki z Bezprawiem” i „Nie”. W latach 1984-1987 współpracował z MKK. Od 1986 r. był wydawcą kwartalnika KPN „Droga” oraz książek i druków ulotnych KPN i „S”. W latach 1981-1989 podlegał inwigilacji ze strony SB w ramach sprawy operacyjnego rozpracowania o kryptonimach „Klan”, „Oset” i „Ekipa”.